

Sjätte Tunnans ölar

Stockholmstrilogin, no III:
 beträffande aftonen på krogen *Sjätte Tunnan i gamla sta'n, Stockholm,*
i sällskap med markis von Wachenfeldt och den förtjusande Antonia

Allegro

J-O Woxlin

Sjätte Tunnans ölar,
 i ett präktigt krus vi får;
 Antonia hon bölar,
 av fröjd för denna tår. Fin.
 Wachenfeldt förplägar,
 med prestige uti sin blick,
 öl tills magar spjärnar;
 likväl han säger ”drick!”.
 Skyndom på, köp in ett krus
 med mjöd för önskat rus,
 innan jag ur Bacchi hus,
 kastad blir på grus. D.C

Ömsom krögar'n blänger
 hän vårt sällskap -drick, ma chère!
 Ömsom ock han kränger
 armarna och svär. Fin.
 Ruset sig infinna,
 till stor vällust och behag;
 som följd vi alla primma,
 om ting av allen slag.
 Wachenfeldt, du, din filou,
 charmant men utan fru,
 orera stolt om att du sku,
 finna dig en ny. D.C.

Se nu patrullanten
 identifiera var person;
 ila lik diskanten,
 göm dig där i vrån. Fin.
 Förbannad vare dagen,
 då min bild så tidigt kom,
 ut ur mutters magen
 -hit en flaska rom!
 Orättvisa, ack o tvi,
 att åldrigt folk förutom vi,
 om än olämplig får bli,
 fulla, glada -tvi! D.C

Slutligen vi lämnar,
 Tunnans varma atmosfär,
 kättjan översvämmar;
 lyss vad Fröja lär. Fin.
 Månans rundel slutar,
 intill Slussen; visst, min vän!
 Sätt till alla klutar,
 smaka kärleken!
 Hamnen jämte Mälaren,
 öppnar sig för var och en;
 trots att det må svida se'n,
 rusar blodet ock igen. D.C